Praktické případy.

Nabytí způsobilosti k samostatné výživě dítěte dlužno v každém jednotlivém případě dokázati; dosažení 14. roku o sobě na průkaz ten nestačí.

Obě spodní instance sprostily nemanž. otce povinnosti k dalšímu poskytování alimentů z důvodu toho, že dítě (děvče) již 14. roku dosáhlo a tělesně i duševně úplně jest zdrávo.

Nejv. soud rozsudek II. stolice zrušil.

Důvody:

Tělesné a duševní zdraví není totožným se způsobilostí k samostatné výživě a též dosažený 14. rok netvoří ještě důkazu, že dítě jest s to, aby samo se uživilo, jelikož závisí od zcela jiných činitelů, zdali způsobilost k samostatné výživě nastala, ana vyžaduje mimo úplné zdraví též tělesný a duševní vývoj v takovém stupni, aby dítko bylo s to, v nějakém povolání samostatně býti činno.

Obě nižší stolice upustily následkem svého mylného stanoviska od bližšího rozebírání a zjišťování způsobilosti k samostatné výživě, pročež schází podklad k rozhodnutí; i musel tudíž rozsudek soudu odvolacího býti zrušen a věc tomuto k opětnému projednání a rozhodnutí vrácena.

(Rozh. z 31. ledna 1911 č. j. $\frac{\text{Rv III. } 459/10}{1}$.) —a.

Z práva výměnkářského.

I.

Výměnkářka-vdova, kteráž nemá stipulováno právo výměnku i pro případ svého opětného provdání se, není, znovu se provdavši, oprávněna, svého manžela k sobě do výměnku vzíti. Hospodář může v případě takovém podati žalobu negatorní přímo na tohoto manžela. (§§ 92., 523., 506., 521. ob. z. obč.)

Veškery tři stolice uznaly v tomto smyslu.

Z důvodů II. stolice.

Odvolací soud nemůže přisvědčiti mínění odvolatelovu, že by v tomto případě měla býti žaloba pro nedostatek pasivní legitimace žalovaného odkázána.

Je ovšem pravda, že rozhodnutí nejv. soudu odvolatelem citovaná (sbírka Př. Sch. K. č. 14.265, 14.603, 14.906) zastávají názor, že dlužno žalovati vždy ty osoby, o jejichž právo výměnku se jedná a